

Super Bird

Ohlédnutí za nedávným půlstoletím Plymouthu Road Runner Superbird

Během sezóny NASCAR 1969 se představil Dodge Charger Daytona – kupé s obřím záďovým křídlem a aerodynamickým předním nástavcem. Byl to plnohodnotný závodní Charger, sice rychlejší než Charger 500, ale přišel pozdě. Dokonce tak pozdě, že nestačil porazit ani konkurenční Ford. O rok později Chrysler připravil návrat okřídleného stroje, tentokrát na základu Plymouthu Road Runner...

Na konci bouřlivých šedesátých let zjistili odborníci Chrysleru, že samotný výkon už neznamená automaticky vítězství. Známý šampion NASCAR Richard Petty v sezóně 1968 sice vyhrál svým Plymouthem Satellite s motorem Hemi hodně závodů, ale jízdní vlastnosti aerodynamicky vyspělejšího Fordu Torino jej o rok později zlanaly k přestupu mezi

jezdce modrého oválu. Ale už v roce 1970 plánoval Chrysler Pettyho návrat. A podařilo se; Petty sice nevystoupil na nejvyšší příčku sezóny, ale opticky nesmlouvavý Superbird se šikmou předí a obřím křídlem se stal ikonickým závodním strojem. Koncernovní odborníci využili zkušeností s podobně laděnou Daytonou a zkusili upravit Road Runner, který je vlast-

ně výkonnou variantou Satellite. Třebaže Superbird na první pohled vypadá jako dvojče Daytony, byly aerodynamicky optimalizované díly zhotovené speciálně pro karosérii Plymouthu Belvedere/Road Runner ročníku 1970. Ale značný vliv měly také náklady, takže kvůli úsporám navázala kovová přední část Superbirdu na přední blatníky a prodlouženou kapotu Coronetu 1970.

Všechny sériové Superbirdy vyjely z továrny v křiklavých odstínech „High Impact Colors“ a měly vinylovou střechu. To však nebyl odlesk parády velkých sedanů, ale z nouze ctnost, protože vinyl zakrýval sváry vzniklé během vestavby aerodynamického zadního okna. Stejně jako u Chargeru Daytona měly dozadu orientované sací kapsy na horních stranách

Na rozdíl od Dodge Daytona 1969 (XX29 namísto XP29) se Superbird nedá tak snadno identifikovat podle čísla šasi: to začíná vždy znaky RM23..., ani „Fender Tag“ nepodává relevantní informaci

Postavičky animovaného „Road Runner“ zdobily i čtyřladvacetipalcové záďové křídlo

předních blatníků svoje opodstatnění jen u závodních speciálů: umožňovaly rozstřížení plechů, aby se pod ně vešla kola s rozměrnými pneumatikami.

Pro případ, že by někomu nestačilo obrovské křídlo (24“ – 61 cm) a aerodynamická předí, zavedl Plymouth grafiku podle oblíbené animované postavičky Road Runneru) – matově černé nálepky na předí, doplněné obřímí značkovými nápisy v plakátové velikosti na boku za zadními výřezy kol.

Ostré závodní stroje dostaly pod kapotu sedmilitrové véosmičky Hemi, prodejní silniční provedení mohlo být osazeno některým z těchto agregátů: 426 Hemi (425 koní), 440 Super Commando se čtyřkomorovým karburátorem (375 koní)

Pravidla NASCAR vedla ke vzniku extravagantních muscle cars, ale žádný nebyl svéráznější než Plymouth Road Runner Superbird ročníku 1970

Ostré závodní modely používaly výhradně sedmilitrové osmiválce Hemi, zájemci o silniční provedení si mohli vybrat mezi třemi agregáty

V interiéru nepoznáte rozdíl mezi Superbirdem a běžným Road Runnerem

a 440 Super Commando Sixpack s třemi dvojitými karburátory (390 koní). Největší počet sériových Superbirdů byl osazený prostředně jmenovaným motorem. V8 Hemi dostalo pouhých 135 exemplářů, z toho bylo osmapadesát kombinovaných se čtyřstupňovou mechanickou převodovkou. NASCAR zvýšil požadavky na homologační minimum vyrobených kusů: z původních pěti set najednou žádal jedno vozidlo na každé dva prodejce na území Států. To pro Plymouth znamenalo dodat běžným zákazníkům 1.920 Superbirdů! Ovšem

skutečný počet postavených exemplářů se už zřejmě nepodaří dohledat, neoptimističtější údaje hovoří o 1.935 vyrobených vozidlech. V sezóně 1971 ustanovil NASCAR změny, které učinily z „okřídlených válečníků“ zbytečnost. Celý seriál závodů byl zpomalen, děsivé okruhové tempo s rychlostmi přes 200 mph, dosahované v Talladeze a Daytoně, muselo poklesnout. Celý projekt Superbirdů neměl šťastný konec. Navzdory úspěchům v poháru NASCAR, exotickému vzhledu a vyso-

kým výkonům prodeje homologačních sériových exemplářů nezadržitelně padaly. Na vině byly dramaticky rostoucí ceny pojistek i pohonných hmot. Některé Superbirdy byly dokonce samotnými prodejci přestavěny na běžné Road Runnery, což pak zvýšilo jejich prodejnost. Dnes jsou ovšem Daytony a Superbirdy vzácnými sběratelskými artefakty chráněnými v roli rarit i svědků jejich doby...

Text: Thomas Frankenstein
Foto: RM Sotheby's, archiv
Překlad & adaptace: J.F.K.

Špičatý nástavec je vyrobený z kovu, prohlubně světlometů a kryty jsou ze skelných vláken

PLYMOUTH SUPERBIRD 1970

Koncepce: motor vpředu podél, pohon zadních kol * **Karosérie:** dvoudveřová pětimístná, hardtop kupé * **Rozměry:** rozvor 2.946 mm, délka 5.613 mm, šířka 1.941 mm, výška 1.560 mm, rozchod vpředu/vzadu: 1.516/1.504 mm * **Hmotnost:** 1.838 kg * **Motor:** benzínový V8-OHV „Hemi“ 426 cu.i., 425 koní při 5.000 ot/min, čtyřkomorový karburátor nebo „Super Commando“ 440 cu.i., 375 koní při 4.600 ot/min, čtyřkomorový karburátor nebo „Super Commando“ 440 cu.i. Six Barrel, 390 koní při 4.700 ot/min, tři dvoukomorové karburátory * **Převodovka:** čtyřstupňová manuální (A833) nebo třístupňová automatika TF-727 * **Přední náprava:** nezávislé zavěšení kol, odpružení zkrutnými tyčemi, olejové tlumiče * **Zadní náprava:** tuhá, listové odpružení, olejové tlumiče * **Brzdy:** vpředu kotoučové, vzadu bubnové * **Kola:** ocelové ráfky 15“ * **Pneumatiky:** F60 x 15 * **Jízdní výkony/spotřeba:** zrychlení z 0 na 100 km/h za 5,6 s (Hemi), nejvyšší rychlost 215 km/h (Hemi) * **Období výroby/počet kusů:** v roce 1970 vyrobeno maximálně 1.935 exemplářů * **Cena (1970):** od 4.298 USD

Všechny sériové Superbirdy měly křiklavé odstíny „High Impact Colors“, vinylový střešní potah a aerodynamické zadní sklo

VIDEO

